

«عَيْنُ الْأَصْحَحِ وَالْأَدَقِّ لِلْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ أَوْ الْمَفْرَدَاتِ أَوْ الْحَوَارِ:

۱- «وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ»:

- (۱) هر کار خیری را که برای خودتان پیش فرستادید، نزد خداوند می‌یابید! (۲) هر چه از خیر و خوبی پیش می‌فرستید، نزد خداوند یافته خواهد شد!
 (۳) برای خودتان کار خیر پیش بفرستید تا آن را نزد خداوند بیابید! (۴) هر چه از خوبی برای خودتان پیش بفرستید، آن را نزد خداوند می‌یابید!
 ۲- «مَنْ غَلِبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ!»:

- (۱) هر کس شهوتش بر عقلش چیره شد، پس او از چهارپایان بدتر است! (۲) هر کس عقلش بر شهوتش چیره شد، پس او از بدترین چهارپایان است!
 (۳) کسی که شهوتش را بر عقلش ترجیح می‌دهد، از چهارپایان است! (۴) کسی که عقلش غلبه بر شهوتش می‌کند، از بدترین چهارپایان است!
 ۳- «عَلَيْنَا أَنْ لَا نُضِرَّ التَّلَامِيذَ بِسُلُوكِنَا وَ لَا نَهْمَسَ إِلَى الَّذِينَ يَجْلِسُونَ جَنَانًا» ما

- (۱) نباید با رفتارمان به دانش‌آموزان ضرر برسانیم و با کسانی که کنار ما می‌نشینند، آهسته صحبت کنیم!
 (۲) هرگز با رفتارمان به دانش‌آموزان ضرر نرسانده‌ایم و با کسانی که کنار ما می‌نشینند، آهسته صحبت نکرده‌ایم!
 (۳) با رفتارمان به دانش‌آموزان ضرر نمی‌رسانیم و با کسانی که کنار ما می‌نشینند بیچ نمی‌کنیم!
 (۴) نباید با رفتارمان به دانش‌آموزان دیگر آسیب می‌زدیم و با کسانی که کنار ما نشسته بودند آهسته صحبت می‌کردیم!
 ۴- «مَنْ لَا يَسْتَمِعُ إِلَى دَرَسِ الْمَعْلَمِ جَيِّدًا وَ لَا تَنْتَظِرُ إِلَى السَّبُورَةِ يَرْسِبُ فِي الْإِمْتِحَانِ!»:

- (۱) هر کس به درس خوب معلم گوش نکند و تخته سیاه را نبیند، در امتحان رد می‌شود!
 (۲) کسی که درس معلم را به‌خوبی نشنید و تخته سیاه را ندید، در امتحان رد شد!
 (۳) هر کس به درس معلم با جدیت گوش نداد و به تخته سیاه نگاه نکرد، در امتحان رد شد!
 (۴) هر کس به درس معلم به‌خوبی گوش ندهد و به تخته سیاه نگاه نکند، در امتحان رد می‌شود!
 ۵- «خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أهدَى إِلَيْكُمْ عِيُوبَكُمْ!»:

- (۱) بهترین برادرانتان، کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه کرد! (۲) کسی که عیب‌هایتان را به شما هدیه کرد، بهترین برادران است!
 (۳) برادران خوبتان کسانی هستند که عیب‌تان را به شما هدیه کردند! (۴) بهترین برادران کسی است که عیب‌تان را به شما هدیه می‌کند!
 ۶- عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجُمَةِ:

- (۱) إِنْ تَطَالَعَ هَذِهِ الْكُتُبَ تَسَاعِدُكَ فِي إِنْشَاءِهَا: اگر این کتاب‌ها را بخوانی، به تو در انشای کمک خواهند کرد!
 (۲) إِنْ اللَّهُ يُنْزِلُ سَكِينَتَهُ عَلَى قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ! به راستی خداوند آرامش خود را بر دل‌های مومنان نازل کرد!
 (۳) وَ جَادَلَهُمْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ! و با آنان به روشی ستیز کرد که نیکوتر است!
 (۴) مَنْ يَنْصُرَ اللَّهُ يَنْصُرْهُ اللَّهُ وَ يُثَبِّتْ أَقْدَامَهُ! هر کس خدا او را یاری کرده، او نیز خدا را یاری کرده و گام‌هایش استوار می‌شوند!
 ۷- عَيْنُ عِبَارَةٍ مَا جَاءَ فِيهَا الْمُتَضَادَّ:

- (۱) مَنْ يُفَكِّرُ قَبْلَ الْكَلَامِ يَسْلِمُ مِنَ الْخَطَا! (۲) إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَقِصَ الْكَلَامُ!
 (۳) مَنْ سَأَلَ فِي صَغَرِهِ، أَجَابَ فِي كِبَرِهِ! (۴) رَبُّ الْمَغْرِبِ وَالْمَشْرِقِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ!
 ۸- عَيْنُ مَا لَا يَنْسَبُ مَفْهُومَ هَذِهِ الْعِبَارَةِ: «مَنْ يَحَاوُلُ كَثِيرًا، يَصِلُ إِلَى هَدَفِهِ»

- (۱) هر که را شد همت عالی پدید / هر چه جست آن چیز، حالی شد پدید (۲) به هر کاری که همت بسته گردد / اگر خاری بود، گل دسته گردد
 (۳) غلام همت آنم که زیر چرخ کبود / ز هر چه رنگ تعلق پذیرد آزادست (۴) همت انسان چو گردد زورمند / هر چه خواهد آفریند بی‌گزند
 ۹- عَيْنُ الْخَطَا حَسَبَ الْحَقِيقَةِ أَوْ الْوَاقِعِ:

- (۱) عَلَى الطَّلَابِ أَنْ لَا يَسْبِقَ الْمَعْلَمُ بِالْكَلامِ! (۲) الْفُسْتَانُ مِنَ الْمَلَابِسِ الرَّجَالِيَّةِ!
 (۳) التَّسْمِيَةُ الْأَخْرَيْنِ بِالْأَسْمَاءِ يَكْرَهُنَّهَا عَمَلٌ قَبِيحٌ! (۴) التَّعَنُّتُ طَرَحُ سَوَالٍ صَعِبٍ يَهْدَفُ إِيجَادَ مَشَقَّةٍ لِلْمَسْئُولِ!
 ۱۰- عَيْنُ الْخَطَا حَسَبَ الْحَوَارَاتِ:

- (۱) بَكَمْ تَوْمانِ هَذِهِ الْفَسَاتِينُ؟ ← سِتَّةٌ وَ سَبْعُونَ أَلْفَ تَوْمانِ!
 (۲) أَرِيدُ سَرَاوِيلَ أَفْضَلَ مِنْ هَذِهِ! ← عِنْدَنَا أَحْمَرٌ وَ أَصْفَرُ!
 (۳) كَمْ صَارَ الْمَبْلُغُ؟ ← أَعْطِنِي بَعْدَ التَّخْفِيفِ مِئْتَيْنِ وَ ثَلَاثِينَ أَلْفًا!
 (۴) الْأَسْعَاؤُ غَالِبَةٌ! ← يَخْتَلَفُ السَّعْرُ حَسَبَ التَّوَعِيَاتِ!
 ** إِقْرَا النَّصَّ التَّالِيَّ بِدَقَّةٍ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنْسَبُ النَّصِّ:

«إِنَّ الْمَعْلَمَ قَدْرَهُ كَبِيرٌ فَهُوَ الَّذِي يَقُومُ بِتَعْلِيمِ الْحَيَاةِ لَنَا. يَجِبُ عَلَيْنَا إِحْتِرَامَهُ لِأَنَّ مَكَانَتَهُ قَرِيبَةٌ مِنْ مَكَانَةِ الرَّسُولِ (ص). «قُمْ لِلْمَعْلَمِ وَفَهُ التَّبْجِيلَا / كَادَ الْمَعْلَمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا». إِحْتِرَامُ الْمَعْلَمِ هُوَ حَقٌّ مِنَ الْحَقُوقِ الْأَخْلَاقِيَّةِ الَّتِي تَجِبُ عَلَى الطَّلَابِ أَنْ يَتَعَلَّمَهَا مِنْذُ صِغَرِهِمْ مِنْ خِلَالِ أَهْلِهِمْ وَ هَذَا يُوَثِّرُ عَلَيْهِ فِيمَا بَعْدَ فِي حَيَاتِهِ وَ فِي كَيْفِيَّةِ تَوَاصُلِهِ مَعَ النَّاسِ وَ عَلَى الطَّلَابِ أَنْ يَكْرَمَ الْمَعْلَمَ وَ يَبْجَلَهُ وَ عَلَيْهِ أَلَّا يُجَادَلَ مَعْلَمَهُ وَ يَقَعَهُ فِي الْمَشَقَّةِ بِالْأَسْئَلَةِ الَّتِي يَسْأَلُ عَنْهُ بِهَدَفٍ تَعَنَّتَهُ وَ مَنْ يَلْتَزِمُ بِوَأَجِبَهُ أَمَامَ مَعْلَمِهِ يَنْجَحُ فِي سُلُوكِهِ!»

۱۱- النَّصُّ يَتَحَدَّثُ عَنِ

- (۱) حَيَاةَ الرَّسُولِ وَ مَكَانَتَهُ! (۲) تَبْجِيلَ الْمَعْلَمِ عِنْدَ الْمُتَعَلِّمِ! (۳) مَقَامَ الْمَعْلَمِ وَ النَّبِيِّ (ص)! (۴) قَدْرَ الطَّلَابِ وَ وَاجِبَاتِهِ!

۱۲- عَيْنُ الْخَطَا لِتَكْمِيلِ الْعِبَارَةِ: «يَجِبُ عَلَى الطَّلَابِ.....»

- (۱) تَعَنَّتْ مَعْلَمَهُ فِي الصَّفِّ! (۲) تَعَلَّمَ حَقُوقَ الْمَعْلَمِ مِنْذُ صِغَرِهِ! (۳) أَنْ لَا يَوْعِقَ مَعْلَمَهُ فِي الشَّدَةِ! (۴) الْإِلْتِمَامَ بِسُلُوكِ جَمِيلٍ عِنْدَ الْمَعْلَمِ!
 ۱۳- عَيْنُ الْخَطَا عَنِ مَفْهُومِ الشَّعْرِ «قُمْ لِلْمَعْلَمِ وَفَهُ التَّبْجِيلَا / كَادَ الْمَعْلَمُ أَنْ يَكُونَ رَسُولًا»:

- (۱) الْقِيَامُ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ عَظِيمًا لِأَنَّ الْمَعْلَمَ يُجِبُ هَذَا الْإِحْتِرَامَ! (۲) مَقَامَ الْمَعْلَمِ وَ شَأْنَهُ كَمَكَانَةِ الرَّسُولِ (ص)!
 (۳) إِحْتِرَامَ الْمَعْلَمِ وَاجِبٌ لِأَنَّهُ كَرَسُولٍ وَ رِسَالَتُهُ مَهْمٌ! (۴) لِكُلِّ التَّلْمِيذِ أَنْ يَبْجَلَ مَنْ يُعَلِّمُهُ!

١٤- عَيَّن الصَّحِيحَ عَنِ «يَلْتَزِمُ»:

- (١) فعل بزيادة حرفين على وزن إفتعال - الفعل المجهول - فعل الشرط
(٢) الفعل المضارع - الفعل المجهول - جواب الشرط
(٣) للغائب - فعل بزيادة حرفين على وزن إفتعال - فعل الشرط
(٤) مجرد ثلاثي - الفعل المعلوم - جواب الشرط
- ١٥- عَيَّن الصَّحِيحَ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ عَلَى التَّرْتِيبِ: «عَلَيْهِ أَلَّا يُجَادِلَ مَعْلَمَهُ وَ يَقَعَهُ فِي الْمَشَقَّةِ بِالْأَسْئَلَةِ الَّتِي يَسْأَلُ عَنْهُ بِهَدَفٍ تَعَنُّتُهُ!»
- (١) فعل على وزن مفاعلة - مفرده سؤال - مضاف اليه
(٢) فعل على وزن إفعال - جمع مكسر - صفة
(٣) فعل مجهول - مجرور به حرف جر - مضاف اليه
(٤) فعل مجهول - مجرور به حرف جر - صفة
- ١٦- عَيَّن إِسْمَ تَفْضِيلٍ يَخْتَلِفُ مَحَلَّهُ الإِعْرَابِيَّ:
- (١) أبقى الأعمال عند الله عمل ينفع الناس!
(٢) أريد أرخص من هذا، هذه الأسعار غالية!
(٣) إن الشاعر أنشد أشعاراً يحب أكثرهما!
(٤) في سفرى إلى بلاد أوروبا شاهدت أجمل غاباتها!
- ١٧- عَيَّن إِسْمَ مَكَانٍ فِي مَحَلِّ الْمَفْعُولِ:
- (١) بنى المسجد في هذه القرية لأكتساب الثواب!
(٢) في متجر زميلى سراويل أفضل!
(٣) عرفت مكتبة كبيرة في مدينة طهران لها كتب قيمة!
(٤) يجب أن نجلس بأدب في محضر المعلم!
- ١٨- عَيَّن الصَّحِيحَ حَسَبَ التَّوْضِيحَاتِ:
- (١) ما عملت يعلمه الله! فعل الشرط
(٢) من يصبر على مشاكل ينجح! جواب الشرط
(٣) إذا سمعت صوت مظلوم أسرع لمساعدته! جواب الشرط
(٤) ما أحب أن يشاهدنا المعلم! فعل الشرط
- ١٩- عَيَّن «مَنْ» لَيْسَ شَرْطِيًّا:
- (١) من لم يتب فأولئك هم الظالمون!
(٢) من ساء خلقه عذب نفسه!
(٣) من يحاول كثيراً يجد ما يريد!
(٤) من تكلم معك مسوول عن المكتبة!
- ٢٠- عَيَّن الفعل الماضى جواباً للشرط:
- (١) ما عملت يعلمه الله!
(٢) إذا دخلت بيتاً فسلم على أهله!
(٣) إن أحسنتم أحسنتم لأنفسكم!
(٤) ما إنتظر من الأصدقاء صدق الحديث!